

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS EMOR • MAAMAR 3

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר...

« Vous compterez à partir
du lendemain du Chabbat »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/emor/3/

1 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות כו'. הנה וספרתם הוא לשון בהירות כמו אבן ספיר וכן ע"ס [עשר ספירות] הוא לשון בהירות.

«Vous compterez pour vous à partir du lendemain du Chabbat, du jour où vous apporterez l'Omer de la gerbe balancée, sept semaines», etc. Or, ousefartem («vous compterez») exprime la brillance, comme dans «une pierre de saphir» (even sapir); de même, l'expression «les dix Séfirot» exprime la brillance.

וזהו וספרתם לכם כו' היינו להמשיך ע"ס [עשר ספירות] שיאירו לכם למטה (עיין בפרדס ש"ח פ"ב [פרק ב'] בשם ספר הבהיר אמאי אקרי ספירות ע"ש [על שם] השמים מספרים כו'. ועיין בזהר תרומה קל"ו ב' מאי מספרים כו' דנהרין כו').

Et telle est [la signification de] «Vous compterez pour vous», etc. : il s'agit de faire descendre les dix Séfirot afin qu'elles brillent pour vous ici-bas. (Voir le Pardes, chaar 8, chapitre 2, au nom du Sefer HaBahir : «Pourquoi sont-elles appelées Séfirot? À cause de "Les cieux racontent (mesaprim)"», etc. Voir aussi le Zohar, Terouma, 136b : «Que signifie mesaprim?», etc., «qu'elles brillent», etc.)

ולהבין זאת הנה פסח הוא יציאת מצרים וחג השבועות הוא מ"ת [מתן תורה] וקודם קבלת התורה היו צריכים לספור ז' שבועות שלימות ואח"כ היו יכולים לקבל התורה

Pour comprendre cela : Pessa'h est la sortie d'Égypte, et la fête de Chavouot est le don de la Torah; avant de recevoir la Torah, ils devaient compter sept semaines complètes, et ensuite ils pouvaient recevoir la Torah.

(ועיין בזהר פ' אמור דף צ"ז). כי הנה כתיב והחיות רו"ש [רצוא ושוב] שלמעלה הכל בכח"י רצוא ושוב.

(Voir le Zohar, parachat Emor, page 97.) Car il est écrit : «Les créatures vivantes (’hayot) couraient et revenaient (ratso vashov)» : là-haut, tout est dans l'aspect de ratso et de shov.

וכמ"כ [וכמו כן] פסח הוא בח"י רצוא ושבועות הוא בח"י שוב כי פסח הוא יצ"מ [יציאת מצרים] שהוא בחפזון כמ"ש ואכלתם אותו בחפזון.

De même, Pessa'h est le niveau de ratso, et Chavouot celui de shov. Car Pessa'h est la sortie d'Égypte, qui eut lieu dans la précipitation, comme il est écrit : «Vous le mangerez à la hâte.»

וכתיב בחפזון יצאת כו', כי אז היה התגלות אלקות מלמעלה כמאמר עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה וגאלם בבחי' חפזון ולעתיד כתיב כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כו' שלא יהיה בבחי' חפזון

Et il est écrit : «C'est à la hâte que tu es sorti», etc. Car alors, la divinité se révéla d'en haut, comme le dit la Haggada : «Jusqu'à ce que le Roi des rois des rois, le Saint béni soit-Il, se révèle à eux et les délivre» : dans l'aspect de la hâte. Mais au sujet de l'avenir, il est écrit : «Ce n'est pas à la hâte que vous sortirez, et vous ne partirez pas en fuite», etc. : cela ne sera pas dans l'aspect de la hâte,

אבל יצ"מ [יציאת מצרים] היה בחפזון כו', (ועמ"ש מזה ברבות ס"פ בא ובמכילתא פ' בא פרשה ז' וע"ש והובא ג"כ בילקוט פ' בא. וע' בס"ב [בספר של בינונים] פל"א ועמ"ש ס"פ וישב סד"ה כה אמר כו' ונתתי לך מהלכים

alors que la sortie d'Égypte eut lieu dans la hâte, etc. (Voir ce qui est écrit à ce sujet dans le Midrach Rabba, à la fin de la parachat Bo, et dans la Me'hilta, parachat Bo, section 7 ; voir là-bas. Cela est également rapporté dans le Yalkout, parachat Bo. Voir aussi le Sefer Shel Beinonim (Tanya), chapitre 31. Voir également ce qui est écrit à la fin de la parachat Vayechev, à la fin du discours commençant par «Ainsi parle», etc., sur «Je te donnerai des chemins où marcher»,

אבל לע"ל [לעתיד לבוא] כשיתגלה בחי' סוכ"ע כו' שיהיה גם השוב בבחי' הליכה כמו הרצוא כו', ומ"ש סד"ה והיה מספר בני ישראל בענין שלעתיד תהיה מעלת אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] גדולה וגבוה לאין קץ כו'. ומכ"ז [ומכל זה] יובן ענין כי לא בחפזון

mais dans le temps futur, lorsque sera révélé le niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), etc., même le shov sera dans l'aspect d'une marche, comme le ratso, etc. Voir aussi ce qui est écrit à la fin du discours commençant par «Le nombre des enfants d'Israël sera», au sujet du fait que, dans l'avenir, la supériorité de l'éveil d'en bas sera grande et infiniment élevée, etc. Tout cela permet de comprendre la question de «Ce n'est pas à la hâte».

והיינו בחי' רצוא ממטה למעלה משא"כ שבועות הוא בחי' שוב שהוא בחי' מ"ת [מתן תורה] גילוי רצונו למטה. כמ"ש וירד ה' על הר סיני המשכה מלמעלה למטה.

C'est là le niveau du ratso, qui va du bas vers le haut. Chavouot, en revanche, est le niveau du chov, c'est-à-dire celui du Don de la Torah, la révélation de Sa volonté ici-bas, comme il est écrit : «Et Havaya descendit sur le mont Sinai» : un flux qui descend du haut vers le bas.

והנה כתיב למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] ככל דור ודור כו'. שצ"ל בכל יום בחי' יצ"מ [יציאת מצרים].

Or, il est écrit : « Afin que tu te souviennes du jour où tu es sorti du pays d'Égypte tous les jours de ta vie » ; et, comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie : « À chaque génération », etc. : chaque jour doit comporter le niveau de la sortie d'Égypte.

2 והיינו בקי"ש [בקריאת שמע] ואהבת כו'. וחותרם אני ה' אלקיכם אשר הוצאתי כו'. ובפרט מן ב"ש [ברוך שאמר] עד קי"ש [קריאת שמע] הוא הכנה שיבוא לבחי' יצ"מ [יציאת מצרים] ואהבת כו'.

C'est-à-dire, dans le Chema, « Et tu aimeras », etc. ; et l'on conclut : « Je suis Havaya, votre Dieu, qui vous ai fait sortir », etc. En particulier, [les prières] depuis Baroukh chéamar jusqu'au Chema sont une préparation pour parvenir au niveau de la sortie d'Égypte, « Et tu aimeras », etc.

והיינו כשיתבונן איך שכל צבא השמים לך משתחיים והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול כו' והחיות זעות מחיל כסא נושאות ומנושאות עם כסא אלה אלפים ורכוב רבבן ישמשוניה וכולם הם בבחי' ביטול תמיד.

C'est-à-dire, lorsqu'on médite sur le fait que « toute l'armée des cieux se prosterne devant Toi », et que « les ofanim et les saintes 'Hayot, dans un grand fracas », etc., et que « les 'Hayot tremblent d'effroi devant le Trône ; elles le portent et sont portées avec le Trône » ; « mille milliers et dix mille fois dix mille Le servent » ; et que tous se trouvent constamment au niveau de l'annulation de soi (bitoul).

3 וזהו להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו שהוא בחי' הדר מלכותו שכולם בטלים לגבי' ממש ונמשך להם הביטול ע"י שמשגיגים כי מלכותך מלכות כל עולמים.

Et voici [le sens de] « Faire connaître aux fils de l'homme Ses actes de puissance et la gloire de la splendeur de Sa royauté » : il s'agit du niveau de « la splendeur de Sa royauté », devant laquelle tous sont véritablement annulés. Cette annulation de soi leur est communiquée lorsqu'ils comprennent que « Ta royauté est la royauté de tous les mondes ».

פ"י מלכותך שחיות כל העולמות אינו אלא מבחי' מלכותך הארת שמו בלבד לא כמו שהנשמה מחיה את הגוף שעצמיות חיות הנשמה מלוכש בתוך הגוף ממש. אבל מהותו ועצמותו רם ומתנשא כו'.

Le sens de « Ta royauté » est que la force vitale de tous les mondes provient uniquement du niveau de « Ta royauté » (Mal'hout), simple rayonnement de Son Nom ; ce n'est pas comme l'âme qui donne vie au corps, où l'essence même de la force vitale de l'âme est véritablement investie dans le corps. Mais Son être et Son essence sont élevés et sublimés, etc.

4 ואין שום דבר מלבישו כלל היה הוה ויהיה בלי שינוי כלל כמ"ש אני ה' לא שניתני אתה הוא קודם שנברא העולם ואתה הוא לאחר שנברא כו'

Et rien de quel que ce soit ne L'enveloppe ; [II] était, est et sera sans le moindre changement, comme il est écrit : « Moi, Havaya, Je n'ai pas changé » ; « Tu es Lui avant que le monde ait été créé, et Tu es Lui après qu'il a été créé », etc.,

בלי שום שינוי כלל ואין שום דבר מכסה ומסתיר נגדו אלא רק הארת שם כבוד מלכותו בלבד זהו חיות והתהוות כל העולמות.

sans le moindre changement ; et rien du tout ne Le couvre ni ne Le dissimule. Seul subsiste le simple rayonnement du « Nom de la gloire de Sa royauté » : c'est là la force vitale et la venue à l'existence de tous les mondes.

5 וזהו מלכותך מלכות כל עולמים היינו שכל עולמים אף שהן אלף אלפים ורבוא רבבן כמ"ש היש מספר לגדודיו ומן הארץ לרקיע מהלך ת"ק שנה כו'.

Et c'est là [le sens de] « Ton règne est le règne de tous les mondes » : tous les mondes, bien qu'ils soient mille milliers et dix mille fois dix mille, comme il est écrit : « Peut-on compter Ses légions ? », et : « De la terre au firmament, le trajet est de cinq cents ans », etc.,

עכ"ז [עם כל זה] הם אין ערוך כלל לגבי אורו כו' שהוא בחי' א"ס ממש וכנודע שאפילו אחד לגבי רבוא רבבן יש לו ערך

néanmoins, ils n'ont absolument aucun rapport avec Sa lumière, etc., qui est véritablement du niveau de l'Infini (Ein Sof). Comme on le sait, même le nombre un, par rapport à dix mille fois dix mille, entretient un rapport [avec lui],

שהוא חלק קטן ממנו. אבל רבוא רבבן לגבי בלי גבול בבחינת א"ס ממש אין ערך כלל.

car il en est une petite partie ; mais dix mille fois dix mille, par rapport à [ce qui est] sans limite, au niveau de l'Infini lui-même, n'a absolument aucun rapport.

6 וע"י שמשגיגים את כל הנ"ל עי"ז הם בבחי' ביטול תמיד וע"י התבוננות כל הנ"ל בעומק הדעת

Et par leur compréhension de tout ce qui précède, ils se trouvent ainsi constamment dans un état d'annulation de soi. Et en méditant sur tout ce qui précède avec la profondeur de Daat (connaissance),

אזי ממילא יבא לבחי' רצוא בק"ש [בקריאת שמע] להיות ואהבת את הוי' אלקיך בכל לבבך לצאת מן המצרים וגבולים שכולם הם בבחי' גבול,

on parvient alors de soi-même au niveau du ratso dans le Chema, de sorte que s'accomplisse : « Tu aimeras Havaya, ton D.ieu, de tout ton cœur » ; on sort ainsi des étroitures (meitzarim) et des limites, qui relèvent toutes de la limitation,

כמו מהלך ת"ק שנה הן בגשמיות הן ברוחניות הוא בבחי' מצר וגבול המכסים ומסתירים להיות נראה ליש ודבר בפ"ע [בפני עצמו] רק לדבקה בו כו' שהוא בלי גבול בחי' א"ס ממש.

comme un trajet de cinq cents ans, qu'il soit matériel ou spirituel, constitue une étroitesse et une limite qui recouvrent et dissimulent, de sorte que [le monde] apparaisse comme une entité, une chose existant par elle-même ; mais uniquement pour s'attacher à Lui, etc., Lui qui est sans limite, véritablement le niveau de l'Infini.

7 וזהו נקי יצ"מ [יציאת מצרים] לצאת מן המצרים וגבולים כנ"ל, וזהו שבגלות מצרים נאמר בפרעה לא ידעתי את ה' ששם הוי"ה

C'est ce que l'on appelle la sortie d'Égypte: sortir des étroitures (meitzarim) et des limites, comme il a été dit plus haut. C'est pourquoi, lors de l'exil d'Égypte, il est dit de Pharaon: « Je ne connais pas Havaya »: le Nom Havaya,

שהוא היה הוה ויהיה בלי שינוי לא ידעתי רק שם אלקים המכסה ומסתיר להיות יש ודבר בפ"ע [בפני עצמו] דוקא.

qui signifie qu'Il était, est et sera sans changement, « je ne connais pas » ; [je ne connais] que le Nom Elokim, qui recouvre et dissimule, afin qu'il y ait précisément une entité, une chose en soi.

וזהו לא ידעתי את הוי' שהדעת הי' [היה] בבחינת גלות. וזהו שחותם בק"ש [בקריאת שמע] אני הוי' אלקיכם אשר הוצאתי כו' אני הוי' דוקא:

Et c'est là le sens de « Je ne connais pas Havaya »: la Daat (connaissance) se trouvait dans la condition de l'exil. C'est pourquoi l'on conclut le Chema par: « Je suis Havaya, votre D.ieu, qui vous ai fait sortir », etc.: « Je suis Havaya », précisément.

8 ב וזהו מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] **תפלות אבות תקנום. פי' אבות הם חג"ת** [חסד גבורה תפארת] **שנמשך מהם אהוי"ר** [אהבה ויראה] **ורחמנות שהם אברהם יצחק ויעקב.**

2. Et voici [le sens de] l'enseignement de nos Sages, de mémoire bénie: «Les prières furent instituées par les Patriarches.» Explication: les Patriarches sont 'Hessed (bonté), Guevoura (retenue) et Tiferet (beauté), d'où sont suscités l'amour, la crainte et la compassion; ce sont Avraham, Yits'hak et Yaakov.

והיינו שכל התפלה היא בג' מיני פסוקים, היינו פסוקים של חסד שנעשה מהם בקי"ש [בקריאת שמע] ואהבת כו'

Cela signifie que la prière tout entière se compose de trois sortes de versets: à savoir, des versets de 'Hessed, d'où découle, dans le Chema, «Et tu aimeras», etc.,

ע"י ההתבוננות כנ"ל שהוא בחי' אברהם אוהבי להיות גילוי האהבה בנפש בחי' רצוא ועי"ז אח"כ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך ודברת בם כו'.

par la contemplation mentionnée précédemment, qui est le niveau de «Avraham, qui M'aime»: afin que l'amour se révèle dans l'âme, au niveau du ratso. Et grâce à cela viennent ensuite [les mots]: «Et ces paroles que Je t'ordonne seront», «et tu en parleras», etc.

9 ואף שבפ' שניה כתיב ואספת דגנך עכ"ז [עם כל זה] **נעשה תורתך קבע ומלאכתך עראי. וזהו כי האדם עץ השדה שהוא**

Et bien que, dans le deuxième paragraphe [du Chéma], il soit écrit: «Vous recueillerez votre grain», il n'en demeure pas moins que «leur étude de la Torah devient leur occupation principale, et leur travail une occupation secondaire». Tel est le sens de «Car l'homme est un arbre des champs»: il est

כמו אילן הצומח בארץ שהעיקר הוא הפרי שעליו עכ"ז [עם כל זה] יש גם קוצין ועלין וגוף האילן והעיקר הוא רק הפירות כו'.

comme un arbre qui pousse dans la terre, dont l'essentiel est le fruit qu'il porte. Pourtant, il a aussi des épines, des feuilles et un tronc; mais l'essentiel, ce sont uniquement les fruits, etc.

כמ"כ [כמו כן] האדם העיקר הוא הפרי היינו תורה ומצות כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] מאי פרי מצות וזהו ענין תורתן קבע ושאר כל צרכי גופו הם כמו העלים לגבי הפרי.

De même, chez l'homme, l'essentiel est le fruit, c'est-à-dire la Torah et les mitsvot, comme l'ont enseigné nos Sages, de mémoire bénie : « Qu'est-ce que le "fruit" ? Les mitsvot. » Tel est le sens de « leur étude de la Torah devient leur occupation principale » ; tous les autres besoins de son corps sont comme les feuilles par rapport au fruit.

10 וזה נעשה הכל מבחי' ואהבת כו' שהוא בחי' אברהם, וכן יצחק בחי' גבורה שנעשה מזה בחי' יראה בנפש פחד יצחק.

Et tout cela découle du niveau de « Tu aimeras », etc., qui est le niveau d'Avraham. De même, Yitzchak est le niveau de Guevoura (retenue), d'où procède dans l'âme le niveau de crainte : « la Crainte de Yitzchak ».

ובחי' יעקב הוא בחי' רחמנות דהיינו מי שלבו כלב האבן שאף שמתבונן בכל הנ"ל לא יבא לבחי'

Le niveau de Yaakov est celui de la compassion : c'est-à-dire celui dont le cœur est comme un cœur de pierre, si bien que, même s'il médite sur tout ce qui précède, il ne parviendra pas au niveau de

ואהבת שבק"ש [שבקריאת שמע] מחמת שקשור מאד בהבלי העולם להיות יש ודבר בפ"ע [בפני עצמו] ומחמת זה לבו כלב האבן. אזי העצה לזה הוא לעורר רחמים רבים על נפשו.

« Tu aimeras » dans le Chema, parce qu'il est très attaché aux vanités du monde, au point d'être une entité, une chose en soi ; et c'est pour cela que son cœur est comme un cœur de pierre. Le conseil à suivre est alors d'éveiller une grande compassion pour son âme.

11 וכמ"ש ליעקב אשר פדה את אברהם וזהו ע"י פסוקי רחמנות שבתפלה והוא המלך המרומם כו' ברחמיך הרבים רחם עלינו.

Comme il est écrit : « À Yaakov, qui a racheté Avraham. » Cela se réalise par les versets de compassion de la prière, à savoir : « Le Roi qui est exalté », etc., « Dans Ta grande compassion, prends pitié de nous. »

אבינו אב הרחמן רחם עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל ולא נבוש לע"ו [לעולם ועד]. פ"י כי הנה כתיב כי לא יראני האדם וחי וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] בחייהם אינם רואים

« Notre Père, Père compatissant, prends pitié de nous et mets en notre cœur la compréhension (Bina), afin de comprendre et de discerner, et que nous ne soyons pas couverts de honte à jamais. » L'explication est la suivante : il est écrit : « Car l'homme ne Me verra pas et vivra », et nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « De leur vivant, ils ne voient pas,

אבל במיתתם רואים כי בחייהם שהנפש מלוכש בגוף ומכסה ומסתיר עליו להיות נראה לו זה העולם ליש ודבר בפ"ע [בפני עצמו].

mais à leur mort, ils voient. » Car de leur vivant, lorsque l'âme est revêtue du corps, [le corps] la recouvre et la dissimule, si bien que ce monde lui apparaît comme une entité, une chose existant par elle-même.

אבל בצאת הנפש מהגוף אזי רואים שבאמת מהותו ועצמותו כ"י היה הוה ויהיה בלי שום שינוי ואין שום דבר יכול להלבישו כלל ולהסתירו והיה מקח טעות לגמרי מה שהיה נראה לו העולם ליש ודבר בפ"ע [בפני עצמו].

Mais lorsque l'âme quitte le corps, alors ils voient qu'en vérité, Son être et Son essence, etc., étaient, sont et seront sans le moindre changement, et que rien ne peut en aucune façon Le revêtir ni Le dissimuler. L'impression que le monde était une entité, une chose existant par elle-même, était une erreur complète, comme dans une transaction faite par erreur.

12 ואזי הבושה גדולה עד למאד על שכל מחשבותיו ומגמותיו היו בהבלי העולם ובעסקיו כאלו הוא דבר בפ"ע [בפני עצמו] ממש והוא חוצפא והעזה גדולה כ"י.

Alors la honte est extrêmement grande : toutes ses pensées et toutes ses aspirations étaient tournées vers les vanités du monde et ses affaires, comme si celui-ci était véritablement une chose indépendante ; c'est là une grande impudence et une grande effronterie, etc.

ולכן בקשתנו ברחמיך הרבים רחם עלינו ותן בלבנו בינה היינו להבין דבר מתוך דבר היינו

C'est pourquoi nous demandons : « Dans Ta grande miséricorde, prends pitié de nous et mets dans notre cœur la compréhension (Bina) » ; c'est-à-dire : comprendre une chose à partir d'une autre ; autrement dit,

אף בעוד שהנשמה מלוכש בגוף יבין וישכיל שבאמת הכל בטל בתכלית כמו קודם שנברא העולם בלי שום שינוי ממש כנ"ל ולא נבוש לע"ו [לעולם ועד].

que même lorsque l'âme est revêtue dans le corps, on comprenne et saisisse qu'en vérité tout est absolument annulé, comme avant la création du monde, sans le moindre changement, comme indiqué plus haut ; « et que nous ne soyons pas honteux à jamais et pour toujours »,

בכדי שלא יהיה אח"כ הבושה לעולם ועד. וזהו ליעקב אשר פדה את אברהם [ע"י בד"ה מה יפו פעמיו]:

afin qu'ensuite il n'y ait pas de honte à jamais et pour toujours. Et c'est là le sens de : « Pour Yaakov, qui a racheté Avraham. » [Voir le discours commençant par « Que tes pas sont beaux ».]

13 ג והנה כל הנ"ל שהוא בחי' רצוא יצ"מ [יציאת מצרים] אינו אלא לנפש האלקית בלבד שהיא בבחי' גלות בתוך מצרים וגבולים המכסים כו'.

3. Or, tout ce qui précède, à savoir le niveau de ratso, la sortie d'Égypte, ne concerne que l'âme divine, qui se trouve en exil, enfermée dans les étroitesse et les limites qui la recouvrent, etc.

וכמו שאמר פרעה לא ידעתי את הו"י כו'. וכמ"ש אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך כו' שזהו שנאמר ליעקב שהוא הנפש האלקית בלבד.

Comme le dit Pharaon : « Je ne connais pas Havaya », etc. Et comme il est écrit : « Je descendrai avec toi en Égypte, et Je t'en ferai aussi remonter », etc. : cela fut dit à Yaakov, qui représente l'âme divine seule.

יו"ד עקב יעקב חבל נחלתו כי חלק הו"י עמו. כמ"ש וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' שישראל בלבד שהוא הנפש האלקית

Youd-akev (youd et talon) ; « Yaakov est le lien de Son héritage », « car la part de Havaya, c'est Son peuple ». Comme il est écrit : « Et Israël vit la grande main que Havaya avait déployée » : c'est Israël seul, c'est-à-dire l'âme divine,

כי ישראל עלה במחשבה ישראל לי ראש כו' וישראל בלבד ראו אשר עשה הו"י כו'.

car « Israël s'éleva dans [la pensée de D.ieu] », [et] Yisrael se lit li roch, « une tête pour Moi », etc. ; Israël seul vit ce que Havaya avait accompli, etc.

14 וכמ"כ [וכמו כן] בק"ש [בקריאת שמע] בח"י רצוא יצ"מ [יציאת מצרים] הנ"ל ואהבת כו' אינו אלא לנפש האלהית בלבד אבל נפש הבהמית מ"מ הוא רוצה לאכול כמעשה בהמה כו'.

De même, dans le Chema, le niveau de ratso, l'Exode d'Égypte mentionné plus haut, « Et tu aimeras », etc., ne concerne que l'âme divine ; mais l'âme animale, quant à elle, veut manger comme le fait un animal, etc.

וכדי לקבל את התורה שהוא גילוי רצונו ית' כביכול למטה הוצרך להיות מקודם בח"י ביטול נפש הבהמית ג"כ. [ועמ"ש ע"פ אדם כי יקריב כו' תקריבו כו' ע"ש].

Et afin de recevoir la Torah, qui est la révélation de Sa volonté, béni soit-Il, ici-bas, il fallait d'abord que l'âme animale aussi atteigne le niveau de l'annulation de soi. [Voyez ce qui est écrit au sujet de « Lorsqu'un homme présentera », etc., « vous présenterez », etc. ; voyez là-bas.]

15 והיינו ע"י הנפת העומר וספה"ע [וספירת העומר]. כמ"ש והניף את העומר לפני הוי' לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן, כי

Cela s'accomplit par la gestuelle de l'Omer et le compte de l'Omer. Comme il est écrit : « Il agitera l'Omer devant Havaya, pour votre faveur (lirtzonchem) ; le lendemain du Chabbat, le kohen l'agitera. » Car

הנה העומר הוא מן השעורים שהוא מאכל בהמה וכמ"כ [וכמו כן] למעלה יש ג"כ בח"י בהמה והוא המרכבה העליונה פני אריה אל הימין ופני שור מהשמאל

L'Omer est prélevé sur l'orge, qui est une nourriture pour les animaux. De même, en haut également, il existe un niveau d'animal (behemah) : c'est le Char céleste (Merkavah), « la face d'un lion à droite et la face d'un bœuf à gauche »,

כי חיה בכלל בהמה כמ"ש על הים שעשה שלמה עומד על שנים עשר בקר שלשה פונים צפונה כו' car l'animal sauvage (chayah) est inclus dans [le terme] behemah. Comme il est écrit au sujet de la Mer que Chlomo fit : « Elle se tenait sur douze bœufs, trois tournés vers le nord », etc.,

שהיא המרכבה העליונה והים עליהם מלמעלה שהיא בח"י ים העליון בח"י בהמה רבה שם ב"ן [שם ב"ן] גימטריא בהמה

ce qui est le Char céleste ; « et la Mer était au-dessus d'eux, en haut » : c'est le niveau de la Mer supérieure, le niveau du grand animal (behemah rabbah), le Nom Ban (52), dont la valeur numérique est [égale à celle de] behemah,

שהוא שרש המרכבה דפני אריה כו', והמרכבה הנ"ל הוא שרש ומקור לכל הבהמות ונפש הבהמית שלמטה שנמשכים ממנה.

qui est la racine du Char à la face de lion, etc. Et ce Char est la racine et la source de tous les animaux ainsi que de l'âme animale ici-bas, qui en procèdent.

16 ושעורה שעור ה' והיינו מברורים שלמטה שנבררים ונכללים בבחי' בהמה רבה הנ"ל כמאמר יוצר משרתים שיש מלאכים שהם בטלים בכל יום ונבלעים ונכללים בבחי' בהמה רבה הנ"ל.

Et l'orge (seora) correspond à chiour hé, «la mesure de hé»: c'est-à-dire qu'elle relève des raffinements d'en bas, qui sont affinés et inclus dans le niveau de la grande bête mentionnée plus haut; comme le dit l'enseignement: «Celui qui forme les anges de service», car il est des anges qui s'annulent chaque jour, puis sont absorbés et inclus dans le niveau de la grande bête mentionnée plus haut,

כמו המאכל שעורים שנבלע בבהמה שלמטה וחוזרים ומתחדשים בכל יום כו'.

comme la nourriture d'orge qui est absorbée par un animal d'en bas; et ils sont de nouveau renouvelés chaque jour, etc.

17 וזהו יניפנו הכהן שהוא בחי' חסד העליון העלה את בחי' בהמה רבה הנ"ל [עיי' בזהר פ' בלק דקפ"ח ע"ב] ע"י עומר שעורה שעור ה' הנ"ל.

Et voici le sens de « le kohen le balancera »: [le kohen,] qui correspond au niveau du 'Hessed supérieur, éleva le niveau de la grande bête mentionnée plus haut [voir le Zohar, Parachat Balak, page 188b], au moyen de l'Omer d'orge, mesure du Hé mentionnée plus haut.

לפני הוי' למעלה מהוי' כנודע. וזהו ממחרת השבת ולא ממחרת יו"ט [יום טוב] שהוא למעלה מבחי' שבת וד"ל [ודי למבין].

« Devant Havaya »: au-dessus de Havaya, comme on le sait. Et c'est pourquoi il est dit « à partir du lendemain du Chabbat », et non « à partir du lendemain du Yom Tov », car cela se situe au-dessus du niveau du Chabbat. Cela suffit à qui comprend.

18 ועי"ז אח"כ ע"י ספה"ע [ספירת העומר] היו המשכות מקיפים מלמעלה למטה לעומר כו'. וזהו היום יום א' לעומר יום הוא בחי' חסד כמ"ש יומם יצוה ה' חסדו

Et par cela, ensuite, grâce au compte du Omer, des lumières englobantes (makifim) furent attirées d'en haut vers le bas, vers le Omer, etc. Voilà ce que signifie : «Aujourd'hui, c'est le premier jour du Omer» : le «jour» est le niveau de 'Hessed (bonté), comme il est écrit : «Le jour, Havaya ordonne Sa bonté» ;

והיינו בחי' חסד עליון להמשיך מלמעלה מעלה לבחי' עומר כדי שיהיה ביטול הרצון מנפש הבהמית ג"כ דוקא.

c'est-à-dire le niveau du 'Hessed supérieur, afin d'attirer des niveaux les plus élevés vers le niveau du Omer, pour que la volonté de l'âme animale aussi soit précisément annulée.

19 וזהו לרצונכם כדי שיהיה ביטול הרצון שלכם ע"י המשכת המקיפים הנ"ל ע"י ספה"ע [ספירת העומר] כו'.

Et telle est [la signification de] «pour votre faveur (lirtzonchem)» : afin que votre volonté (ratzon) soit annulée par l'effusion des lumières enveloppantes mentionnées précédemment, grâce au compte du Omer, etc.

וזהו וספרתם לכם היינו להמשיך הארת המקיפים הנ"ל שהוא ממחרת השבת דוקא כנ"ל לכם למטה להפוך את נפש הבהמית ג"כ שיהיה ביטול רצונכם.

Et telle est [la signification de] «Vous compterez pour vous» : il s'agit d'attirer le rayonnement des lumières enveloppantes mentionnées précédemment, qui provient précisément du «lendemain du Chabbat», comme indiqué plus haut, «pour vous», ici-bas, afin de transformer aussi l'âme animale et que votre volonté soit annulée.

20 וזהו מיום הביאכם את עומר פי' מאות ו יום שהניפו את העומר שהוא לפני הוי' אזי וספרתם לכם תמשיכו לכם ע"י ספה"ע [ספירת העומר] שבע שבתות שהם מ"ט מדות.

Et voici [le sens de] «À partir du jour où vous apporterez l'Omer» : cela signifie, à partir du jour où l'on agitait l'Omer, qui est «devant Havaya»; alors, «vous compterez pour vous» : vous attirerez vers vous, par le compte de l'Omer, «sept semaines», qui sont les quarante-neuf attributs (midot).

ואז היה יכול להיות אח"כ מתן תורה בשבועות שהוא גילוי רצונו ממש מלמעלה למטה שהוא למעלה מתפלה שהוא בחי' יצ"מ [יציאת מצרים] שהוא הרצוא כנ"ל.

Alors, ensuite, il pouvait y avoir le Don de la Torah à Chavouot, qui est la révélation de Sa volonté même, d'en haut vers le bas, laquelle est supérieure à la prière, qui est le niveau de la sortie d'Égypte, le ratso, comme mentionné précédemment.

21 ואהבת ככל לבבך שעדיין אינו בבחי' ביטול בתכלית כי יש מי שאוהב כו'. משא"כ בלימוד התורה שהוא דבר ה' ממש בפיו.

«Et tu aimeras de tout ton cœur» n'atteint pas encore le niveau de l'annulation de soi (bitoul) absolue, car il y a quelqu'un qui aime, etc. En revanche, l'étude de la Torah est véritablement la parole de D.ieu dans sa bouche.

כמ"ש ואשים דברי בפ"ך דברי ממש. אני המשנה המדברת בפ"ך. וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אלו ואלו דברי אלקים חיים כו' שהם דברי אלקים ממש גילוי רצונו ממש למטה.

Comme il est écrit: «Et J'ai mis Mes paroles dans ta bouche»: Mes paroles, véritablement. «C'est Moi, la Michna, qui parle dans ta bouche.» Et comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie: «Les unes comme les autres sont les paroles du D.ieu vivant», etc.: ce sont véritablement les paroles de D.ieu, la révélation même de Sa volonté ici-bas.

וזוהו ודברת בם בם ממש והוא בחי' ובכל נפשך היינו לקשר מחשבה במחשבה כו'. (ועמ"ש סד"ה וארא אל אברהם).

Et c'est là le sens de «Et tu en parleras (bam)»: en elles, véritablement. C'est le niveau de «et de toute ton âme», c'est-à-dire lier sa pensée à la pensée, etc. (Voir aussi ce qui est écrit à la fin du discours commençant par «Et Je suis apparu à Avraham».)

אך הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] כל האומר אין לי אלא תורה אפילו תורה אין לו שמאחר שהוא יש ודבר בפ"ע [בפני עצמו].

Cependant, nos Sages ont dit: «Quiconque affirme: "Je n'ai rien d'autre que la Torah" n'a même pas la Torah»; car il demeure une entité, une chose en soi,

אזי אף כשמדבר ד"ת [דברי תורה] אין זה דבר ה' כלל. ואין זה גילוי רצונו כלל, רק צריך להיות מקודם בחי' הרצוא יצ"מ [יציאת מצרים] ממטה למעלה כנ"ל.

alors, même lorsqu'il prononce des paroles de Torah, ce n'est nullement la parole de D.ieu, et ce n'est nullement la révélation de Sa volonté. Il faut au contraire d'abord atteindre le niveau du ratso, l'Exode hors d'Égypte, du bas vers le haut, comme mentionné plus haut.

22 וע"י זה רוח אייתי רוח ואמשיך רוח כי באתערותא דלתתא אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] ומעורר למעלה המשכת רצונו כביכול למטה.

Et par cela, « l'esprit suscite l'esprit et attire l'esprit » : car par un éveil d'en bas [vient] un éveil d'en haut, qui suscite là-haut l'attraction de Sa volonté, pour ainsi dire, ici-bas.

אך שיתלבש בדברים גשמיים כמו תרומות ומעשרות וקרבנות כו' ולא אורחא דמלכא לאשתעי במלין דהדיוטא כו'.

Mais qu'elle soit revêtue de choses matérielles, telles que les prélèvements agricoles, les dîmes et les sacrifices, etc. : « ce n'est pas la manière du Roi de parler de sujets qui concernent les gens du commun », etc.

23 וע"י היה צריך מקודם שיניף הכהן את העומר שהוא שעורה שעור ה' מיכלא דבהמה רבה הנ"ל לפני הוי' למעלה מהוי' כנ"ל.

Et pour cela, le Cohen devait d'abord agiter l'Omer, qui est de l'orge, le chiour hé, la nourriture du grand animal mentionné plus haut, « devant Havaya » : au-dessus de Havaya, comme indiqué plus haut.

ועי"ז אח"כ ע"י ספה"ע [ספירת העומר] היה המשכת המקיפים למטה לעומר וספרתם לכם כו' שבע שבתות כו'.

Et par cela, ensuite, grâce au compte de l'Omer, les lumières enveloppantes furent attirées vers le bas, jusqu'à l'Omer : « Vous compterez pour vous », etc., « sept semaines », etc.

והיה יכול להיות אח"כ מתן תורה בשבועות שהוא גילוי רצונו כביכול למטה באותיות התורה [ועיין בזהר פ' תצוה דף קפ"ב סע"ב [סוף עמוד ב] וכיון כו' ודף קפ"ג ע"א עד אפיק אורייתא כו' וע' לקמן]:

Et ensuite, le don de la Torah pouvait avoir lieu à Chavouot : la révélation de Sa volonté, pour ainsi dire, ici-bas, dans les lettres de la Torah. [Voir aussi le Zohar, parachat Tetsavé, page 182, fin du côté b, « Et puisque », etc., et page 183a, jusqu'à « fait surgir la Torah », etc. ; voir plus loin.]

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/emor/3/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak